

چکیده

عنوان:

تأثیر همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ بر درآمد اختصاصی مجتمع بیمارستانی امام خمینی تهران

مقدمه:

همگام با شیوع بیماری کووید ۱۹ و آمار بالای انتشار و مرگ‌ومیر مبتلایان سیاست‌گذاران حوزه سلامت حمایت از بیماران کووید-۱۹ را به‌عنوان یک فوریت در اولویت قرار داده و پذیرش‌های غیر ضروری بیمارستان‌ها را لغو کردند. از این‌رو بیمارستان‌ها با پیامدهای اقتصادی روبرو شدند. در این زمینه این پژوهش به بررسی تأثیر همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ بر درآمد اختصاصی مجتمع بیمارستانی امام خمینی تهران پرداخته است.

روش پژوهش:

این مطالعه از انواع مطالعات سری زمانی منقطع است. بدین منظور درآمد ماهانه کلیه خدمات ۱۶ گانه ارائه‌شده در مجتمع بیمارستانی امام خمینی به صورت سرشماری در دو گروه قبل و حین شیوع مورد بررسی قرار گرفت. بازه‌های اسفند ۱۳۹۷ تا بهمن ۱۳۹۸ به عنوان قبل از شیوع و اسفند ۱۳۹۸ تا بهمن ۱۳۹۹ به عنوان حین شیوع در نظر گرفته شد. داده‌های درآمدی بر اساس سرفصل‌های کتاب ارزش نسبی خدمات که توسط وزارت بهداشت معرفی می‌شود در قالب فرم گردآوری داده جمع‌آوری شد. داده‌ها توسط نرم‌افزار Eviews و با استفاده از آزمون‌های دیکی فولر و رگرسیون در بازه‌های ماهیانه تحلیل شده است.

یافته‌ها:

نتایج این مطالعه نشان داد شیوع کووید ۱۹ درآمد همه‌ی دستگاه‌های بیمارستان را کاهش داد. درآمد بخش تصویربرداری در فروردین‌ماه نسبت به سال قبل به شدت کاهش می‌یابد ولی در ادامه درآمد این بخش بعد از کرونا همواره بیشتر از درآمد قبل از شیوع کرونا می‌باشد. با توجه به معناداری کمتر از یک هزارم، رگرسیون به وجود رابطه محکم بین درآمد این بخش با دوره کرونا دلالت دارد.

درآمد بخش آزمایشگاه بعد از شیوع کرونا نسبت به سال قبل به میزان ۵۰ درصد کاهش می‌یابد و در ادامه این فاصله به ۲۰ درصد تقلیل می‌یابد. با توجه به ضریب منفی متغیر دوره کرونا و همچنین معناداری ۲۲ درصدی رگرسیون به وجود یک رابطه منفی بین درآمد این بخش با دوره کرونا دلالت دارد.

در ابتدای شیوع کرونا درآمد کل بیمارستان به میزان ۳۷ درصد از دوره مشابه قبل از شیوع کرونا کاهش یافته است و این رقم در ماه فروردین به میزان ۵۸ درصد می‌رسد. ولی در ادامه این فاصله درآمدی کاهش می‌یابد و در ماه بهمن درآمد بعد از کرونا به میزان ۳ درصد از دوره قبل از شیوع کرونا افزایش می‌یابد. با توجه به ضریب منفی متغیر دوره کرونا و همچنین معناداری ۱۷ درصدی رگرسیون به وجود یک رابطه منفی بین درآمد این بخش با شروع دوره کرونا دلالت دارد.

درحالی که بیشترین کاهش درآمد در بخش داخلی (۶۶ هزار کا) ملاحظه شد. در بقیه موارد کاهش درآمد بخش‌ها معنادار نبود.

نتیجه‌گیری:

نتایج این مطالعه نشان داد در بیماری همه‌گیر کرونا، درآمد بیمارستان اما خمینی کاهش یافت؛ اما درآمد بخش‌های مختلف به صورت یکسان تغییر نکرد. این تغییرات که با تغییر الگوی پذیرش و درمان رخ داد می‌تواند علل متفاوتی داشته باشد از جمله: دستورالعمل‌های نظام سلامت مبنی بر فاصله گذاری اجتماعی و عدم ارائه خدمات غیر ضروری، تغییر اولویت‌های پذیرش، تخلیه و جابجایی بخش‌ها و تغییر چیدمان کادرهای درمانی به منظور افزایش ظرفیت کنترل بیماری، احساس نا امنی در انتقال بیماری و کاهش تمایل کادر درمانی حتی در موارد مجاز به ارائه خدمت، ترس متقابل بیماران و ممانعت از حضور در بیمارستان، عدم آگاهی نیروها در کنترل بحران و بهره‌وری پایین خدمات و نهایتاً عدم توان ارائه خدمات به دلیل عدم وجود منابع انسانی، مالی و سرمایه‌ای جایگزین مورد نیاز. بدین منظور پیشنهاد می‌شود مدیران بیمارستان جهت آموزش نیروها، ارتقاء بهره‌وری خدمات، کاهش هزینه‌ها و استفاده‌ی بهینه از منابع بالقوه‌ی مالی و نیروهای انسانی در دوران آرامش اقدام نمایند.

کلیدواژه‌ها: درآمد بیمارستان - خدمات بیمارستان - ارزش نسبی خدمات - کووید ۱۹